

in uno lapide tunc in alio lapide, et non ab aliis, et in
 proximo est non albedo. In 2^a euentu in un extremum
 albedinis nunc albedo una est natura distinctum abio, nunc
 ab alia albedine, et ut superius e in eod lapide et arctate
 fundata in tali albedine, si tunc e qd reliquum de q infra. Un
 est non apud se est extremum et rematum semp distinctum sit abio
 qd nunc e et nunc et corat in eod hae, et sit nunc de Meth?
 hinc nunc relatio duas distinctas in sua qd fundentur in una
 in nunc alba in Meth? et remate in eod hae.

Caput 2^m

Sufficiat distinctio modalis in extremum
 et tunc?

0° e Sufficiat distinctio modalis in extremum et tunc relatio
 realis? P. 1^a q. 7. Ita Suarez disp. 7. sect. 7. no 7. ad finem
 p. 1^a q. 7. et deo nunc realis in aliqua sufficit qd hoc disting-
 uantur ita ut simpliciter sint plura: sed qd distinguantur modis sim-
 pliciter sunt plura, cum ante intum plura sint: qd distinctio mo-
 dalis in extremum et tunc sufficit ad distinctionem realem
 i. firmate qd est aliquid dicat u. quodam, ab alio, et cum principa-
 li sufficiat distinctio modalis: sed in cum principalem et finem
 alioq debi repugnantia) dat sufficiens distinctio ad realem relationem.
 1° in modis distincta hae pat realis relatio.

2° q. 6^a sect. 7. obicit distinctioem debere in eodem. Ita
 nisi apposito patrocinati Fougey 7. Meth?

proprietatis. Veritas realis sunt reals apposite: q^o sunt rei-
li distincte inv se: sed hoc clare n^o pot^o ni^o extemum in am.
reals distinguat ali^o: q^o extemum d^o hui^o hinc debent inv sede
distinctionis necessalem d^o n^o set vocales.

De distinguendo inv: sunt reals apposite
J. hinc appositionem ap^o rei ante appositionem intus: sedo: hinc
inv se realem distinctionem nego inv. Deinv nego mentem d^o istam

Reprobat^o hinc reals, ex eo qd^o sententia
se reals apposite distinguat^o distinctione reali: q^o si reals creatura-
t^o inv se reals apposite, reali distinctione discernibant^o. De-
tinguendo inv eo qd^o sunt reals apposite p^ofectissima appositione: sedo
inv: eo qd^o sunt reals apposite quia appositione nego inv. Eant
appositio p^ofectissima ea q^o dabit^o inv. Dicens d^o ductum p^origoro-
sam p^oductionem: n^o a. illa q^o dabit^o inv. Dicens d^o ductum p^o eman-
tationem: d^o illa repetit^o inv. p^osona dicit^o d^o in univ^o inv rem d^o
actione illius q^o ab ipso emanat. quem dicimus p^o hinc reals
realem J. n^o reals ad ipsam rem ut ad eam ad qm^o ordinat^o.

Quare inv p^o talis p^ophysici d^o ipsum
tatum n^o dari reals realem distinctam ab illa qm^o p^olibet p^o p^o
hinc ad qm^o q^o ip^o p^o ut simplex d^o tatum n^o dabit^o distinctione
reals rei. Un^o qm^o dabit^o qd^o inv cam d^o finit^o debet dari reals re-
als intelligit^o de ea distincta ea reals rei usuo p^o d^o n^o dicit^o intem-
ca q^o usuo p^o d^o distinguat^o ap^o.

De fo^o remoto reals p^o dicamentalis.

Caput 1^m

De in Deo fundari queat relatio predicamentalis

Suppono 1° In remotione relationis predicamentalis debere esse quod reale dicitur actus essentis. Pro 2° relatio predicamentalis est realis actus refertur ad unum correlativum: atque relatio predicamentalis distinguitur a se: 3° si relatio realis dicitur essentis esse debet ut sit predicamentalis: in illius reale dicitur esse debet. Suppono 2° In debore esse distinctionem ab eo appropinquat relationis realis & mentalis. quod per act. no. 1. id. locutione p[ro]bamus ex. l. q[ue]st. 1. d. 2. q. 1. 2.

Q^uo^o De in Deo dari potest relatio

relatio predicamentalis. Reg. Ita Suarez sup. 47. sect. 8. no. 22. Valens in p[ro]p[ri]o sup. 13. q. 13. puncto 7. q[ue]st. fuit Sylvestri lib. 2° tract. 8. cap. 12. no. 4. Pro 3° relatio predicamentalis debet esse quod finitum dicitur creatum factu dicitur identia sicut omnia alia actia predicamentalia: atque nulla relatio q[ue] funditur in Deo potest esse quod finitum dicitur creatum: 3° nulla relatio in Deo fundata esse potest predicamentalis. Pro 4° relatio n[on] distinguitur a se fundamento: 3° relatio q[ue] fundatur in Deo n[on] distinguitur a Deo: id nulla relatio q[ue] distinguitur a Deo ex p[ar]te rei, esse potest quod finitum dicitur creatum dicitur debet esse identia Deo dicitur factu aliq[ui]d dicitur relationem: 3° nulla relatio q[ue] fundatur in Deo potest esse quod finitum dicitur creatum factu dicitur identia.

Opposita omnia & casus apud Rosinardum
sicut dicitur fundato sup. 1. Math. sect. 2. no. 19 d. 20. p[ro]p[ri]o

pugnabitur: si in Deo non daretur ratio dicamentalis ex eo scietur
 quod Deus non est dividibilis per rationem naturae dicamentalem &
 realem relationem ad creaturas existentes: sed hoc est falsum: ergo in Deo
 datur ratio realis dicamentalis ratio est principium in beatitudine
 a quo datur inchoatum accretionibus factis omnibus gratia appa-
 ritione. Secundo in. 4. Deus in nostra dea dedita inter. 1. 4.
 4. cap. 2. § ad formationem, quoniam dicitur et Salus 1. 2. 9. 13.
 ten. 2. disp. 7. no. 98. § 52. § Albertinus 1. 4. Theo-
 logia, ex principio philosophico no. 10. § 27. § identice deo
 transcendentali ad creaturas possibili, quatenus omnipotentia dea
 est ratio transcendentali ad easdem creaturas: ergo et patet Deus
 esse identice deo dicamentali ad ipsas creaturas existentes, aliq-
 uando dicitur discriminari ratio.

Discriminando ratio: quoniam per hoc nostras
 resolutiones non possimus. Et regendo in. ad illius rationem in-
 cedo in et nego istam. Discriminari ratio hoc mihi esse videtur, quod
 ex eo quod Deus est ratio transcendens ad creaturas possibile, non sequitur
 quod in se esse (non est identice) dependeat ab ipsa creatura, ut
 ab alia, quae tanquam concomitante fiat talis esse dependens, sed non
 ab alia dependat, accipitur est ab alia tanquam posteriori, & dependen-
 tia nullam arguit in Deo imperfectionem, sed patitur perfectionem certis
 fundamentis adducenda, etc.

At ex eo quod Deus est ratio dicamen-
 talis ad creaturas, cum ratio dicamentalis sit essentia deo ad seum
 totum per se non ad quem totum esse habeat, tanquam ab alia posteriori

si tunc dicitur ad solutum (ut se u. a. d. probamus infra)
 & tamen ab alio concomitante si tunc est qd. necessarium. sequitur
 qd. Deus hinc suam esse dependentem creaturam essentibus tamen
 ab alio a priori. & tunc tamen ab alio concomitante, quibus est
 ab eodem cum hinc possumus sumere arg. ad naturam suam
 firmam.

Inquiri 2° si in Deo admittatur
 et ratio dicentibus ex eo foret qd. sequitur Deum mutari. & hoc
 est sept. in opinione qd. distinguitur ratio ex se rei a se: n. a. in nat.
 tra qd. illa distinguitur in virtute: qd. in natura admittere pot. ratio
 ratio. Maior et tunc ab alio qd. ratio naturae opinionis. Minor pot.
 qd. ad 1^{am} p. qd. in tali opinione. ad eum dicitur Deo deus alio
 realitate, seu modalitate, arguitur Deo mutari. ratio & movetur.

Pro. hinc. qd. ad 2^{am} p. ex eo pot.
 intelligitur d. in se ipsa debet in persona dicitur Patri. quibus actibus
 intelligitur ut actus logum sui ipsius (cum n. p. hinc ad eum Patri)
 sequitur Patrem qd. illam speciem actuum qd. virtute in distinguitur ab
 hinc mutari ab eterno: qd. in opinione distinguente virtute rationem
 dicentibus a se, a sequitur Deum mutari si illam hinc n.
 aliud est dari rationem realem dicentibus in Deo qd. Deum ipsum
 esse actu cum creaturam extensum d. ipsa qd. dicitur mutari, sicut
 nam alterationem in se n. aliud est qd. Deo hinc aliam ab-
 dicitur, qd. dicitur d. qd. dicitur ad qd. dicitur hinc, seu similitudo.

Ad secundum Mai. d. distinguendo hinc. qd.
 ad 1^{am} p. : sciendo si intelligitur de mutacione physica in: negando

xi et de Math. nam et in vestra opinione sequeretur Deum magis
 tunc Math. ad probationem 2^{am} minoris. Quod sane patet in hoc puncto
 satis difficultatis. scilicet cum dicitur rego istam. Et dicitur in re
 e^a. In rebus h^{is} spiritus actus non potest esse ab eterno in Deo
 sed debuit Deo suam denominationem ab eterno, cum cum non debet
 mutari nisi res incipiat se habere aliter atque antea erat. Et Pater ab eter-
 no fuit spiritus, nec aliquid incipit spiritus denominari et
 quod plane Patrem esse in re ipsa, nec quod ad denominationem per
 spiritum actum mutari.

Et res per se dicuntur, cum dicitur esse
 facta et creata (aliquid non est per se dicuntur) nec esse nec denominationem
 patet Deum ab eterno: quod incipit esse et denominari Deum in ter-
 pore: quod Deus per se aliter se habet, et mutatur non potest accipiendo
 novam mutationem denominationem sed et novam formam, quoniam antea in eter-
 nitate non habet: cum et sequitur talis formam non esse rationem per se dicuntur
 talem, quod deo cum non distinguatur a se, non potest non dari ab eterno
 ut formam ab eterno dabit.

Deducit 1° Deum non denominari actu
 creatorem et Dominum: nec Patrem eternum appellari Patrem Christi
 Deo per se dicuntur per se dicuntur et fundamentali per suam essentiam subiecti
 alicuius attributi. Quod denominari creatorem a se actus: factum
 a se actus esse. Nec inde sequitur ista per se dicuntur ad ostendendum
 talis denominationis rebus creatis, quod in rebus creatis esse aliquid ab eter-
 no. Et cum a se actus per se dicuntur rationem reale, quod ad denominationem
 accipiendo ut patet ex q. 1°.

Deducit 2°. Totam hanc doctrinam quoad
 de relationibus predicamentibus. nam si aliquid extendatur deum in deo
 ut sit realiter ab eterno, quod per se non esset creatum nec finitum. sed in-
 creatum et infinito, ab ipso quod est virtualiter distinguerentur ab ipso deo,
 deus tamen impliciter. Quod tunc non videtur deum per illam relationem mu-
 tari magis quam mutatur una albedo ex eo quod alia procedit per
 deum ad quod incipit appellari etiam seu similitudo. Ceterum quod dicitur
 est aliquid necessitudinis aduocatis, adhuc in deo non esset admi-
 ttere tales relationes, cum nulla necessitas non ad illas admittendas cog-
 ere uideatur.

Deducit 3°. non ad admittendas relationes
 distinctas in personis diuinis, quod si de his ista relationem non dis-
 tinguerentur, eisdem esset una eademque linea esset quod rationem fundamenti
 de his uideretur. Item non ad admittendas relationes predica-
 mentales diuersitatis in dissimilitudinis et in se relatiue et per se
 dictis supra et ad relatiue. Item, nec et non predicamentales, quod per se
 non dicantur distincte diuisis in se relatiue. Item per tales rela-
 tiones non intelligitur in deo mutatio et oppositio, et non intelligitur per specia-
 lem actiue. In quod ad illas quoad nuda non cogitur necessitas
 in deo ad quoad specialem actiue, deo non illas admittimus, nisi
 ne necessitate necessitudinis aduocatum per uiam deum realiter
 in deo admittamus.

Capitulum 2^m.

Quod in substantia creata fundari potest in^o predicamentalis re-
 latio.

Quid est Relatio Documentalis Fundari quae in aliquo subiecto
 Fundari dicitur. Ita phis. s. dicitur 15. d. dicitur dicitur opus
 la. q. 6. tra. s. de p. c. ad aliq. cap. 7. q. 1. s. de p. c. dicitur
 7. s. de p. c. no. 7. d. dicitur cap. de p. c. no. 227.
 Ibi de relatiōe documentalis mutua. I. cui inter respondet alia
 documentalis relatiō. 2. n. minus iuuant in se petens & p. dicitur
 in effia hominis qm dicitur q. dicitur in q. dicitur q. dicitur
 dicitur albidus at 7. in q. dicitur: atq. in hoc dicitur relatiōe
 documentalis mutua. 3. dicitur in petram & p. dicitur: dicitur
 n. dicitur et dicitur idem q. relatiōe dicitur, q. dicitur dicitur
 in dicitur dicitur dicitur.

Ibi de relatiōe n. mutua. Relatiōe crea-
 tura ad Deum e. documentalis dicitur n. mutua, sicut ex p. Dei n. dicitur
 respondet relatiōe dicitur ut dicitur cap. 1. atq. creatura dicitur
 subiecta ut p. dicitur in dicitur dicitur: q. relatiōe documentalis n. mutua
 p. dicitur in dicitur Fundari in subiecta creata.

In dicitur app. qm dicitur dicitur
 4. dicitur 2. q. 7. s. de p. c. dicitur 15. q. 1. s. de p. c. dicitur
 dicitur in subiectis relatiōem dicitur dicitur. Ibi dicitur Relatiōe
 dicitur iuuant rebus dicitur dicitur, n. dicitur, n. dicitur dicitur
 atq. relatiōe dicitur in petram & p. dicitur ita dicitur, n.
 in petram & p. dicitur magis iuuant in homine qm dicitur dicitur
 qm dicitur, atq. dicitur: q. n. dicitur relatiōe reale.

P. dicitur dicitur dicitur dicitur
 relatiōe reale dicitur n. dicitur rebus n. dicitur, n. dicitur

negant absolute pater unam relationem esse pro alterius. Pro
 qd dicitur e factu tale n indiget alia fia qu fact tale: id
 paternitas illi e factu eius ad filium: qd n indiget alia fia
 sua relatione qu efficiat ipsum filium.

Q. 2. Quidam nati accepti.

considerata in ordine ad aliud, qd n sit eius bñs factus, qd tenet
 talis relatio e. illi paternitas. A. considerata in ordine ad alia
 paternitatem B. qd e bñs factus paternitatis: B. cum ga-
 ternitas. A. qm paternitas e. dicitur qd adun qd dicitur adun
 existens paternitas B. Dicitur relatio sui considerata paterie
 fu alterius relationis? B. aff. paterie. Ita factus in se
 descriptio e. q. 4. quon regit Suarez disp. 7. sec. 11. no
 6. d. vltim cap. dicitur q. 11. q affirmant absolute pater-
 nam relationem esse factu alterius.

Pro 11. qd n minus iungunt in se

Duo relatio illi duo paternitates. qm duo ad unum: id in
 his dicitur relatio identitatis: qd dicitur illa. 2. qd una pater-
 nitatis e factus qd tenet cum alia paternitate qd est factus
 paternitatis: qd intelligitur esse idem qd relationem identitatis uelut
 dicitur. Pro 11. qd si dicitur una bñs paternitas existit pater-
 nitatis factus relatio paternitatis dicitur e. ut relatio
 paternitatis: qd intenditur.

Pugnabit ista cum qm duo paternitates

identitate possunt fundari in se ipsi relatione apertae identitatis: qd
 una paternitas patitur fundari in se ipsa relationem identitatis ad fili-

p[ro] aliam ad aliq[ui]d q[uo]d n[on] est eius t[er]m[in]i n[on] est q[uo]d r[ati]o
 facti referat[ur] p[ro] aliam r[ati]o[n]em. s[ed] q[uo]d r[ati]o q[ui]si n[on] r[ati]o
 r[ati]o[n]em r[ati]o[n]em facti referat[ur] : d[icitur] aliunde e[st] nulla d[icitur] repugn[antia].
 Ita. It[em] actio e[st] facti actio p[ro] ordinem ad suum agens p[ro]p[ri]u[m]
 & facti via ad t[er]m[in]u[m]. et si p[ro]veniat p[ro] aliam actio[n]em
 ad eod[em] agente[m], iam maneat t[er]m[in]u[m] q[uo]d n[on] via ei[us] ibi p[ro]p[ri]u[m]
 q[uo]d n[on] est facti actio, est q[uo]d ita sup[er]ior[is] : n[on]
 est q[uo]d actio esset[ur] e[st] via ad agente[m] ad t[er]m[in]u[m].

Repugnabit paternitas si sumat[ur] p[ro]
 ordinem ad suum t[er]m[in]u[m] s[ed] filium n[on] p[ro]t[er] referat[ur] p[ro] aliam
 r[ati]o[n]em q[uo]d ad illam t[er]m[in]u[m] e[st] n[on] facti : et si accipiat[ur]
 in ordine ad aliam paternitatem p[ro]t[er] p[ro] aliam r[ati]o[n]em ad
 illam tendere : q[uo]d et facti actio, si sumat[ur] in ordine ad suum
 t[er]m[in]u[m] ad quem e[st] via, d[icitur] in ordine ad suum agens a q[uo]d e[st]
 via, n[on] p[ro]t[er] p[ro]veniat p[ro] aliam actio[n]em ; t[er]m[in]u[m] si accipiat[ur] p[ro] ordinem
 ad suum t[er]m[in]u[m], nec p[ro] ordinem ad suum agens p[ro]t[er] p[ro]veniat p[ro] aliam
 actio[n]em.

Regendo o[mn]ia in i[st]a sup[er]ior[is] falsa
 p[ro]t[er] actio[n]em unam sumi p[ro] ordinem ad alium t[er]m[in]u[m] q[uo]d n[on] est t[er]m[in]u[m]
 illius, q[uo]d actio e[st] n[on] identificat[ur] cum t[er]m[in]o ; s[ed] n[on] p[ro]t[er] n[on] p[ro]t[er] n[on] p[ro]t[er]
 fieri rem alienam : q[uo]d nec actio t[er]m[in]u[m] n[on] suum. Sup[er]ior[is] et facti
 rem p[ro]t[er] unam actio[n]em sumi p[ro] ordinem ad aliud agens, q[uo]d e[st]
 r[ati]o q[uo]d intelligat[ur] dependens ab alio agente, n[on] intelligat[ur] et
 dependentia facti a suo agente, q[uo]d dependentia facti e[st] esset[ur].

ab uno agente nec dicitur potest ab alio agente pendere.
 et si per se non est factus dependentia, a quo agente solo
 non potest esse factus nisi ut per ipsum ad aliquid terminum.
 ad aliquid et sicut per se apparet. et est et non apparet
 terminum, non potest nisi in actu apparet agente. et si per se agente
 potest pendere ut per se non potest et aliam actionem. an vero per se
 potest.

Propositi in hoc tractatu agitur ad-
 mendum est quod in infinitum in his rebus. et si illa
 dicitur non esse absurdum sicut non potest admittere defectum infiniti
 actionis et puncta in istis rebus sunt ordinata distincta per se
 in actione nullam enim est in rebus admittere infinitam unita-
 tatem relationis fundamentis unitate distincta, et actu distincta
 nunquam esse poterunt, quoniam in istis rebus sit in se per se oppositi non
 per se actu distinguit infinitam unitatem in aliis unitate, per se
 potest infinitas actu distincta per se, quod illa unitate, actu dis-
 tinguit. et si firmat, explicitus per se in deo defectu dicitur infi-
 nitus ex emptio infinitarum actionum possibilem, sicut in in-
 finito creatura possibile, et nulla possibile est cuius deus non sit
 creator. et in hoc rebus est absurdum. et si nec ex eo quod in eo
 sublo dicitur infinita unitate.

Propositi in his rebus non sequitur
 quod infinitum non est in infinitum quod est per se dicitur illud
 in infinitum est habere generatice, istud syntactice generatice. per se

utraque distinctio non fundatur alia distinctio ut patet qd non
 possunt fundari alia eiusdem appellationis secundum et fundantur
 alia identitatis et sic qd non possunt fundari alia eiusdem
 appellationis cum suo comparato. Superfluum non est qd ead res appa
 rei licet duas fieri putantur ead denominationem. si autem verba
 cum eisdem utraque identitatis. D. dicitur. On. patet non sequi quod
 infinitum nec in infinitum et optima aduocabitur suum. D. patet.

De prima parte rei predicamentalis

Capitulum I

De iuuentia et dissonantia.

si pars Galie romie appellatur rei fundanda sunt in triplici
 genere. scilicet in actioe. D. patet. alia in mensura et mensurato. D. huius
 actioe. capitulo huius qui de partibus. et sic patet qd in hoc
 est. D. iuuentia. seu veritas in ipa fundat utramque. D. huius
 si illa dissonantia super multum in huius. siue qd dicitur de
 iuuentia in actioe. seu in mensura. D. huius. D. huius. D. huius.

unitatibus necessitate eorum individuum. Et sufficit ut in unitatibus
liberis factibus fundenti prime rationis. identitatis specificis. In uni-
tatis rationis fundenti in rationibus. Quod numeris.

Qua 2^a Q^uoniam in ratione generis

est ut et ratio fundenti rationis eadem. Passio. Ita dicitur th.
quem sequitur. Quoniam supra non est. Quod dicitur rationis ratio quae patitur
de partibus eo quod conveniant in ratione specificis. In hoc puncto fundenti
dicitur rationis identitatis. Et patitur de successibus eorum conveniant
in ratione generis, nempe in ratione, alias fundenti non conveniant. Quod illas
fundabunt.

Inveniam ad causam tuentis aliquid quod dicitur

tinguntur specie denominationis simpliciter differentes per relationes dicitur
quod conveniant denominari convenienter per rationes identitatis generis.
Et sciendo eis et regardo etiam conveniant. non est res huius unam de-
nominationem simpliciter de aliam sunt quod at patet in eadem subiecto quod patet
huius calorem simpliciter ab huius gradus caloris, et frigidum sunt quod patet
dicitur gradus frigoris. Item et analoga conveniant huius relationis identitatis
huius sunt quod dicitur aliquid est. Dicitur ut essent. Quoniam supra non est.
Ista denominationem 1^a per dicitur. 2^a quod dicitur. 3^a quod dicitur. 4^a quod dicitur. 5^a quod dicitur. 6^a quod dicitur. 7^a quod dicitur. 8^a quod dicitur. 9^a quod dicitur. 10^a quod dicitur.
Dicitur inter defectus articuli denominationis. Quod illa denotat convenientiam
univocam. Quod nota dicitur in dicitur inter se et illa quod hinc analo-
giam.

Qua 3^a Q^uoniam dicitur seu denominationis